

ฟีเลโมน (TNBT)

ฟีเลโมน

ฟีเลโมน 1

คำนำและคำอวยพร

¹ จดหมายนี้เขียนโดยเปาโล ผู้ถูกจองจำเพื่อพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ กับทิโมธีน้องชายของเรา เขียนจดหมายนี้ถึง ฟีเลโมน เพื่อนร่วมงานที่รักของเรา ² และถึงนางอับเฟียผู้เป็นน้องสาว และอารคิปัสผู้เป็นเพื่อนทหารด้วยกันกับเรา และชุมชนของพระเจ้าที่อยู่ในบ้านของท่าน ³ ขอพระคุณ สันติภาพ และสันติสุขจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเรา และจากพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนาย จงดำรงอยู่กับพวกท่านทั้งหลายเถิด

พรหมวิหารสี่ และความเชื่อของฟีเลโมน

⁴ เมื่อข้าพเจ้าระลึกถึงท่านในคำอธิษฐานสวดอ่อนน้อม ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้าอยู่เสมอ ⁵ เพราะข้าพเจ้าได้ยินถึงพรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา และความเชื่อพึ่งอาศัยในพระเจ้าของท่านที่มีต่อพระเยซูพระเจ้าผู้เป็นนาย และต่อวิมุตติชนทั้งหลาย ⁶ และข้าพเจ้าอธิษฐานสวดอ่อนน้อมขอให้การที่ท่านร่วมเชื่อกับพวกเรานั้น จงเพิ่มพูนความรู้ในการดีทั้งหลายของพวกเรา ซึ่งมีในพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ⁷ น้องเอ๋ย พรหมวิหารสี่ ของท่านทำให้เรามีความยินดี และเป็นสุขอย่างยิ่ง เพราะจิตใจของบรรดาวิมุตติชนก็ชื่นบานขึ้นเพราะท่าน

เปาโลขอรับรองฟีเลโมนเรื่องโอเนสิมัส

⁸ เหตุฉะนั้น แม้ว่าโดยพระผู้เป็นพระศรีอาริย์ ข้าพเจ้ามีใจกล้าพอที่จะสั่งให้ท่านทำในสิ่งที่ควรทำได้ ⁹ แต่เพราะเห็นแก่พรหมวิหารสี่ ข้าพเจ้าขออ่อนน้อมท่านดีกว่า คืออ่อนน้อมอย่างเปาโล ผู้มีอายุมากแล้ว และบัดนี้เป็นผู้ถูกจองจำอยู่ เพราะเห็นแก่พระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ¹⁰ ข้าพเจ้าขออ่อนน้อมท่านเรื่องโอเนสิมัส ลูกของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าได้ให้กำเนิดเมื่อข้าพเจ้าถูกจองจำอยู่ ¹¹ เมื่อก่อนนั้นเขาไม่เป็นประโยชน์แก่ท่าน แต่เดี๋ยวนี้เขาเป็นประโยชน์ทั้งแก่ท่านและแก่ข้าพเจ้า ¹² ข้าพเจ้าส่งเขามาหาท่าน

ซึ่งเท่ากับส่งดวงใจของช้อยมาเลยแหละ ¹³ ข้าพเจ้าอยากจะให้เขาอยู่กับข้าพเจ้า เพื่อเขาจะได้รับใช้ ข้าพเจ้าแทนท่าน ในระหว่างที่ข้าพเจ้าถูกจองจำเพราะเห็นแก่บารมีของพระเจ้านั้น ¹⁴ แต่ว่าข้าพเจ้าจะไม่ทำอะไรลงไปนอกจากท่านจะเห็นชอบด้วย เพื่อว่าคุณความดีที่ท่านทำนั้นจะไม่เป็นการฝืนใจ แต่จะเป็นความประสงค์ของท่านเอง

เปาโลบอกถึงสาเหตุที่โอเนสิมัสต้องจากฟีเลโมน

¹⁵ อาจจะเป็นเพราะเหตุนี้ที่ทำให้เขาต้องจากท่านไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง เพื่อท่านจะได้เขากลับคืนมาตลอดไป ¹⁶ บัดนี้เขาไม่ได้เป็นทาสอีกต่อไป แต่ดียิ่งกว่าการเป็นทาส คือเป็นพี่น้องที่รัก เขาเป็นที่รักของข้าพเจ้า แต่คงจะเป็นที่รักของท่านมากกว่านั้นอีก ทั้งในฐานะเป็นคนธรรมดา และเป็นคนในพระเจ้าผู้เป็นนาย ¹⁷ เหตุฉะนั้นถ้าท่านถือว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนร่วมงานของท่าน ก็จงรับเขาไว้เหมือนรับตัวข้าพเจ้าเอง ¹⁸ ถ้าเขาได้ทำผิดต่อท่านประการใด หรือเป็นหนี้อะไรท่าน ก็ขอให้ท่านจงคิดเอาจากข้าพเจ้าเถิด ¹⁹ ข้าพเจ้าผู้มีชื่อว่า เปาโล ได้เขียนไว้ด้วยลายมือของช้อยเองว่า ข้าพเจ้าจะใช้ให้ทั้งหมด ข้าพเจ้าจะไม่อ้างถึงเรื่องที่ท่านเป็นหนี้ข้าพเจ้า และแม้แต่ตัวของท่านเองด้วย

เปาโลบอกถึงสาเหตุที่เขียนจดหมายมา

²⁰ น้องเอ๋ย ในตอนนี้ จงให้ข้าพเจ้าได้ประโยชน์ในพระเจ้าผู้เป็นนาย เพราะท่านด้วยเถิด จงให้ข้าพเจ้าชื่นใจในพระเจ้าผู้เป็นพระศรีอาริย์ ²¹ ข้าพเจ้ามั่นใจว่าท่านจะเชื่อฟัง จึงได้เขียนจดหมายมาถึงท่าน เพราะรู้ว่าคุณจะทำมากกว่าที่ข้าพเจ้าขอเสียอีก ²² อีกประการหนึ่ง ขอให้ท่านได้จัดเตรียมที่พักไว้สำหรับข้าพเจ้าด้วย เพราะข้าพเจ้าหวังว่าจะมาหาท่านอีก ตามคำอธิษฐานสวดอ้อนวอนของท่าน

²³ เอปาฟรัส ผู้ซึ่งถูกจองจำอยู่ด้วยกันกับข้าพเจ้า เพื่อพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ได้ฝากความคิดถึงมาถึงท่าน ²⁴ มาร์โก อาริสทาร์คัส เดมาส และลูกา ผู้เป็นเพื่อนร่วมงานกับข้าพเจ้า ก็ฝากความคิดถึงมาหาท่านด้วย

²⁵ ขอพระคุณของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ พระเจ้าผู้เป็นนายของเรา จงดำรงอยู่กับจิตวิญญาณของเถิด สาธุ